

## **HOOFDSTUK 6 – DIGITALISERING EN BELEGGERSBESCHERMING**

*F.M.A. 't Hart*

### **1. ESSENTIE**

De opmars van digitale dienstverlening in de financiële sector heeft de vraag doen rijzen of consumenten beter of anders in bescherming genomen moeten worden. Voldoen de huidige publiekrechtelijke gedragsregels nog steeds? In deze bijdrage schetst ik vijf relevante ontwikkelingen ten aanzien van digitale beleggingsdienstverlening. Vervolgens doe ik drie aanbevelingen ter verbetering van de huidige publiekrechtelijke gedragsregels. De eerste aanbeveling is om bij de presentatie van execution-only beleggingsdiensten aan consumenten onderscheid te maken tussen essentiële en minder essentiële informatie ten einde de consument het hoofd te laten bieden aan de hoeveelheid precontractuele informatie. De tweede aanbeveling is om een wettelijke grondslag te creëren om (meer) rekening te houden met nudging, dit door per financieel product en/of distributiekanaal afwijkende gedragsregels voor te (kunnen) schrijven. De derde aanbeveling houdt in dat niet de publiekrechtelijke kwalificatie van het aangeboden financieel product of financiële dienst bepalend moet zijn voor het antwoord op de vraag welke publiekrechtelijke gedragsregels door de financiële onderneming in kwestie nageleefd moeten worden, maar de door de consument beoogde doelstelling.

### **2. INLEIDING**

Voor een goed begrip van deze aanbevelingen is het van belang kort stil te staan bij enkele belangrijke uitgangspunten en beginselen die ten grondslag liggen aan de huidige financieel toezichtwetgeving en de daarin opgenomen publiekrechtelijke gedragsregels. Deze beginselen zijn immers bepalend voor de architectuur van de publiekrechtelijke gedragsregels.

#### **2.1 Functioneel toezicht**

Met de introductie van de Wet financieel toezicht in 2007 is het zogenaamde sectorale toezichtmodel in Nederland gekanteld. Deze kanteling bracht met zich dat De Nederlandsche Bank (DNB) belast werd met het prudentiële toezicht en de AFM met